

No tots els sant són de la meva devoció

Dll, 2/05/2011 per Jordi Llisteri...

[Laeto animo](#)

Recordo a principis del 90 quan estava a la Facultat una pregunta que vaig fer al professor Xavier Arkotxa. Em cridava l'atenció que un diari teòricament no gaire interessant pels temes religiosos com *El Periòdico* donés gran cobertura a les notícies relacionades amb el papa. Més o menys em va contestar: "Es que Joan Pau II interessa".

Aquest mateix dilluns al matí el cardenal Bertone parlava d'un "projecció universal i una autoritat moral sense precedents". Sis anys després de la seva mort tots els diaris [dediquen la seva editorial](#) a la beatificació de Joan Pau II. Amb més o menys simpaties i amb més o menys papolatría, però en parlen. També ocupa totes les portades. Al quiosc les he vist competint amb la tirallonga de revistes del cor amb la foto del casament reial britànic.

És clar, doncs, perquè Roma no vol malbaratar el capital que representa Joan Pau II. Hi ha arguments a favor i en contra de la beatificació, i és ridícul obviar-los o magnificar-los. És el problema de beatificar el teu predecessor quan hi ha cua a la llista de canonitzacions. Els partidaris s'entusiasmen amb excés i els detractors s'exalten.

Però més enllà de l'estratègia, els milers de catòlics que s'han desplaçat a Roma eren de carn i ossos. Existeix la devoció a Joan Pau II. No es realista negar-ho. I posats a tenir devocions millor aquesta que altres fruit de la societat mediàtica. I encara millor si [es pot reconduir](#) cap al Vaticà II.

És una nova religiositat popular. L'antiga religiositat popular també té frases sàvies com la de "no tots els sants són de la meva devoció". És alhora una manera de reinvidicar tothom té dret a tenir els seus sants reconeguts i a veure'ls a l'altar.